

<p>TÉMA: KAMARÁDSTVÍ</p> <p>Role: Vypravěč. Obsazení: Vypravěč, Monika, Amálka.</p> <p>Vypravěč: Monika sedí v koutku a pláče, protože slyšela, jak ji holky za zády pomlouvaly a smály se jí. Amálka si toho všimne a snaží se zjistit, co se děje.</p> <p>Amálka: Co se děje, Mony? Proč pláčeš? Monika: Slyšela jsem, jak si holky o mně povídaly a něčemu se smály. Myslím, že si dělaly legraci z mého oblečení. Amálka: A víš to určitě? Nemohla ses splést? Monika: Já nevím. Amálka: Víš co, zkusím se jich na to zeptat. Ale i tak se nemusíš trápit. Nezáleží na tom, co máš na sobě, ale jaká jsi a podle mě jsi super. Monika: Díky, Amí. Vypravěč: Monika přestala plakat, protože pochopila, že má kamarádku, která ji má ráda takovou, jaká je.</p>	<p>TÉMA: POMOC</p> <p>Role: Vypravěč. Obsazení: Vypravěč, Patrik, Zuzka.</p> <p>Vypravěč: Děti jsou v zábavném parku a Zuzka se bojí přelézt poslední překážku, a tak se nemůže dostat do cíle. Patrik se snaží Zuzku povzbudit, aby ji pomohl zdolat překážku.</p> <p>Patrik: Nemusíš se bát, Zuzi, nic to není. Zuzka: Ale já mám strašný strach. Patrik: Věř mi, to dáš. Zuzka: Ale já se bojím, že spadnu. Patrik: Nespadneš. Podívej se, dej nohu sem, ruku tady, a teď se jenom přehoupni. Vypravěč: Zuzka se ještě chvíli rozmýšlí a potom dělá přesně to, co ji Patrik poradil. Nohu sem, ruku tady a najednou je na druhé straně překážky.</p> <p>Zuzka: To není možné, zvládla jsem to. Díky tobě, Patriku. Patrik: Není zač. Já jsem věděl, že to dokážeš.</p>
<p>TÉMA: KAMARÁDSTVÍ</p> <p>Role: Monika. Obsazení: Vypravěč, Monika, Amálka.</p> <p><i>Vypravěč: Monika sedí v koutku a pláče, protože slyšela, jak ji holky za zády pomlouvaly a smály se jí. Amálka si toho všimne a snaží se zjistit, co se děje.</i></p> <p>Amálka: Co se děje, Mony? Proč pláčeš? Monika: Slyšela jsem, jak si holky o mně povídaly a něčemu se smály. Myslím, že si dělaly legraci z mého oblečení.</p> <p>Amálka: A víš to určitě? Nemohla ses splést? Monika: Já nevím.</p> <p>Amálka: Víš co, zkusím se jich na to zeptat. Ale i tak se nemusíš trápit. Nezáleží na tom, co máš na sobě, ale jaká jsi a podle mě jsi super. Monika: Díky, Amí.</p> <p><i>Vypravěč: Monika přestala plakat, protože pochopila, že má kamarádku, která ji má ráda takovou, jaká je.</i></p>	<p>TÉMA: POMOC</p> <p>Role: Patrik. Obsazení: Vypravěč, Patrik, Zuzka.</p> <p><i>Vypravěč: Děti jsou v zábavném parku a Zuzka se bojí přelézt poslední překážku, a tak se nemůže dostat do cíle. Patrik se snaží Zuzku povzbudit, aby ji pomohl zdolat překážku.</i></p> <p>Patrik: Nemusíš se bát, Zuzi, nic to není.</p> <p>Zuzka: Ale já mám strašný strach. Patrik: Věř mi, to dáš.</p> <p>Zuzka: Ale já se bojím, že spadnu. Patrik: Nespadneš. Podívej se, dej nohu sem, ruku tady, a teď se jenom přehoupni.</p> <p><i>Vypravěč: Zuzka se ještě chvíli rozmýšlí a potom dělá přesně to, co ji Patrik poradil. Nohu sem, ruku tady a najednou je na druhé straně překážky.</i></p> <p>Zuzka: To není možné, zvládla jsem to. Díky tobě, Patriku. Patrik: Není zač. Já jsem věděl, že to dokážeš.</p>

<p>TÉMA: KAMARÁDSTVÍ</p> <p>Role: Amálka. Obsazení: Vypravěč, Monika, Amálka.</p> <p><i>Vypravěč: Monika sedí v koutku a pláče, protože slyšela, jak ji holky za zády pomlouvaly a smály se jí. Amálka si toho všimne a snaží se zjistit, co se děje.</i></p> <p>Amálka: Co se děje, Mony? Proč pláčeš? <i>Monika: Slyšela jsem, jak si holky o mně povídaly a něčemu se smály. Myslím, že si dělaly legraci z mého oblečení.</i></p> <p>Amálka: A víš to určitě? Nemohla ses splést? <i>Monika: Já nevim.</i></p> <p>Amálka: Víš co, zkusím se jich na to zeptat. Ale i tak se nemusíš trápit. Nezáleží na tom, co máš na sobě, ale jaká jsi a podle mě jsi super. <i>Monika: Díky, Ami.</i></p> <p><i>Vypravěč: Monika přestala plakat, protože pochopila, že má kamarádku, která ji má ráda takovou, jaká je.</i></p>	<p>TÉMA: POMOC</p> <p>Role: Zuzka. Obsazení: Vypravěč, Patrik, Zuzka.</p> <p><i>Vypravěč: Děti jsou v zábavném parku a Zuzka se bojí přelézt poslední překážku, a tak se nemůže dostat do cíle. Patrik se snaží Zuzku povzbudit, aby ji pomohl zdolat překážku.</i></p> <p><i>Patrik: Nemusíš se bát, Zuzi, nic to není.</i></p> <p>Zuzka: Ale já mám strašný strach. <i>Patrik: Věř mi, to dáš.</i></p> <p>Zuzka: Ale já se bojím, že spadnu. <i>Patrik: Nespadneš. Podívej se, dej nohu sem, ruku tady, a teď se jenom přehoupni.</i></p> <p><i>Vypravěč: Zuzka se ještě chvíli rozmýšlí a potom dělá přesně to, co ji Patrik poradil. Nohu sem, ruku tady a najednou je na druhé straně překážky.</i></p> <p>Zuzka: To není možné, zvládla jsem to. Díky tobě, Patriku. <i>Patrik: Není zač. Já jsem věděl, že to dokážeš.</i></p>
<p>TÉMA: PODPORA</p> <p>Role: Vypravěč. Obsazení: Vypravěč, Lenka, Viktorka.</p> <p><i>Vypravěč: Lenka dostala poznámku, protože vyrušovala při hodině a teď má strach jít domů a říct to rodičům. Její kamarádka Viktorka se snaží Lenku uklidnit.</i></p> <p><i>Lenka: To je hrozné. Co budu dělat? Určitě dostanu výprask.</i></p> <p><i>Viktorka: Neboj se, určitě to nebude tak zlé.</i></p> <p><i>Lenka: Tohle fakt nepřežiji. Asi jim to ani říkat nebudu. Třeba na to nepřijdou.</i></p> <p><i>Viktorka: Raději jim to řekni hned a omluv se. Uvidíš, že když se přiznáš, tak to bude lepší.</i></p> <p><i>Lenka: Ale já mám hrozný strach, už teď to mám doma špatné.</i></p> <p><i>Viktorka: Víš co, tak já půjdu s tebou. Uvidíš, že to dobře dopadne.</i></p> <p><i>Lenka: Díky moc, jsi fakt kámoška.</i></p> <p><i>Vypravěč: Viktorka šla Lenku doprovodit. Lenka hned po příchodu domů řekla rodičům, co se stalo, a omluvila se. Rodiče pak Lence všechno odpustili.</i></p>	<p>TÉMA: PODPORA</p> <p>Role: Lenka. Obsazení: Vypravěč, Lenka, Viktorka.</p> <p><i>Vypravěč: Lenka dostala poznámku, protože vyrušovala při hodině a teď má strach jít domů a říct to rodičům. Její kamarádka Viktorka se snaží Lenku uklidnit.</i></p> <p><i>Lenka: To je hrozné. Co budu dělat? Určitě dostanu výprask.</i></p> <p><i>Viktorka: Neboj se, určitě to nebude tak zlé.</i></p> <p><i>Lenka: Tohle fakt nepřežiji. Asi jim to ani říkat nebudu. Třeba na to nepřijdou.</i></p> <p><i>Viktorka: Raději jim to řekni hned a omluv se. Uvidíš, že když se přiznáš, tak to bude lepší.</i></p> <p><i>Lenka: Ale já mám hrozný strach, už teď to mám doma špatné.</i></p> <p><i>Viktorka: Víš co, tak já půjdu s tebou. Uvidíš, že to dobře dopadne.</i></p> <p><i>Lenka: Díky moc, jsi fakt kámoška.</i></p> <p><i>Vypravěč: Viktorka šla Lenku doprovodit. Lenka hned po příchodu domů řekla rodičům, co se stalo, a omluvila se. Rodiče pak Lence všechno odpustili.</i></p>

TÉMA: PODPORA

Role: Viktorka.

Obsazení: Vypravěč, Lenka, Viktorka.

Vypravěč: Lenka dostala poznámku, protože vyrušovala při hodině a teď má strach jít domů a říct to rodičům. Její kamarádka Viktorka se snaží Lenku uklidnit.

Lenka: To je hrozné. Co budu dělat? Určitě dostanu výprask.

Viktorka: Neboj se, určitě to nebude tak zlé.

Lenka: Tohle fakt nepřežiji. Asi jim to ani říkat nebudu. Třeba na to nepřijdou.

Viktorka: Raději jim to řekni hned a omluv se.

Uvidíš, že když se přiznáš, tak to bude lepší.

Lenka: Ale já mám hrozný strach, už teď to mám doma špatné.

Viktorka: Víš co, tak já půjdu s tebou. Uvidíš, že to dobře dopadne.

Lenka: Díky moc, jsi fakt kámoška.

Vypravěč: Viktorka šla Lenku doprovodit. Lenka hned po příchodu domů řekla rodičům, co se stalo, a omluvila se. Rodiče pak Lence všechno odpustili.